

punkt i processen at indgå princip-forhåndsaf tale vedrørende disponeringen af en ryddet grund eller en ombygget ejendom.

Det bemærkes, at det med saneringslovens uddelegering til kommunerne og byfornyelseslovens decentrale princip må tillægges afgørende betydning, at kommunerne kan disponere i overensstemmelse med den enkelte kommunes boligbehov og planmæssige forudsætninger.

Med hensyn til salg af grunde, der ryddes som en del af en saneringsplan eller en byfornyelsesbeslutning, gælder de samme synspunkter, medmindre særlige forhold betinger andet.

Til nr. 25

Forslaget er en konsekvens af ændringer i nr. 1

Til nr. 26

Forslaget er en konsekvens af ændringerne i nr. 17 og 28.

Til nr. 27, 28, 29, 38, 61, 62, 74 og 75

Klageadgangen efter § 24, stk. 1-3, § 43, stk. 1, § 64 a, stk. 1 og § 76, stk. 1 og 2, omfatter ikke kun lovforklignings spørgsmål, men også skønmæssige afgørelser, og der er således tale om en mere vidtgående klageadgang end det er tilfældet på andre beslægtede lovområder, hvor skønmæssige afgørelser enten slet ikke kan påklages eller klage kun kan finde sted i begrænset omfang. Det forekommer ikke rimeligt, at en administrativ klageinstans skal kunne tilsidesætte det skøn, som kommunalbestyrelsen har udøvet inden for lovens rammer, med mindre særlige forhold gør sig gældende. Ud fra en forenklingstragtning vil det ligeledes være rimeligt at begrænse klageadgangen.

På denne baggrund foreslås det, at klageadgangen til byfornyelsesnævnet opretholdes, for så vidt angår spørgsmål om forståelse af loven eller af bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven. Med hensyn til skønmæssige afgørelser foreslås klageadgangen begrænset til omfatte afgørelser, der efter byfornyelsesnævnets vurdering har almindelig interesse eller videregående betydelige følger for klageren.

Som et spørgsmål om forståelse af loven vil det fx kunne efterprøves, om en bestemmelse i en byfornyelsesbeslutning har fornøden hjemmel i § 7, men ikke om bestemmelsen er hensigtsmæssig. Ligeledes vil spørgsmål om, hvorvidt lovens procedureregler er overholdt, kunne indbringes til efterprøvelse. Også spørgsmål om påstået magtfordrejning, eller inhabilitet kan påklages, da sådanne spørgsmål vedrører afgørelsens rette tilblivelse. Det samme gælder ved på-

stået tilsidesættelse af lighedsgrundsætningen og lignende.

I loven anvendes ord og vendinger, hvis betydning kan give anledning til tvivl. I § 7a kan orientering af de berørte fx udelades, hvis der foreligger "nærliggende fare", og efter § 19, stk. 5, kan kommunalbestyrelsen uanset et beboer- eller ejerveto påbyde foranstaltninger, der er af "almen betydning" for områdets eller bygningens forbedring. Kommunalbestyrelsens forståelse af de citerede ord er ikke udtryk for et skøn. Der er derimod tale om en - stiltiende eller udtrykkelig - beslutning, som indebærer en fortolkning af loven, og som derfor kan efterprøves af byfornyelsesnævnet.

De betingelser, der skal være opfyldt for, at kommunalbestyrelsens skønmæssige afgørelser kan indbringes for byfornyelsesnævnet - at beslutningen har almindelig interesse eller videregående betydelige følger for klageren - svarer til betingelserne i byggeloven. Der henvises endvidere til retsplejelovens betingelser for tredieinstansprøvelse.

Hvis en afgørelse skal antages at have almindelig interesse, må det herefter forudsættes, at der er tale om en afgørelse af principiel karakter, som ikke kun sjældent træffes, og hvis lovlighed ikke tidligere har været prøvet ved højere instans.

Ved afgørelser af, hvorvidt en beslutning har videregående betydelige følger for klageren, må der tages udgangspunkt i den enkelte klagers forhold, og hvorledes beslutningen griber ind heri. Som eksempel på en beslutning, som typisk vil opfylde betingelserne, kan nævnes beslutning om nedrivning af bygninger, som ikke blot tjener til sekundær anvendelse for klageren. Betingelserne må antages at være opfyldt, hvis bygningerne tjener som bolig eller erhvervsjendom for klageren. Af andre sådanne afgørelser kan nævnes sammenlægning af lejligheder, som typisk vil opfylde klagebetingelserne for berørte lejere og i visse tilfælde ejere.

Til nr. 30

Forslaget er identisk med det forslag, der er udarbejdet af den af justitsministeren den 29. oktober 1987 nedsatte arbejdsgruppe om BZ-sikring af bygninger. Arbejdsgruppen afgav i september 1988 betænkning nr. 1147. Forslaget skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 81, 82 og 90 samt § 4, nr. 2-5.

Ved bestemmelsen skabes hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en ejendom, der er omfattet af en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring, skal sikres mod besættelse, hvis ejendommen er helt eller delvis rammet.

Kommunalbestyrelsen kan påbyde ejeren midlertidigt at udleje lejlighederne, at foretage en forsvarlig